

OKORZENIĆ (4) *vb pf*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz okorzeniać).

inf okorzenieć (3). ♦ fut 3 sg okorzeni (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dodać przypraw korzennych do potraw (4) :

[okorzenieć co: Páni mátko/ macie przyść do kuchni okorzenieć ryby. Wokabul 1539 O5.]

okorzenieć czym (3): Też w teyże niemocy dobrze iest warzyć kapłona/ albo kokofz [...]: warz że ie w wodzie/ potym okorzenieć korzeniem ferdecznem, iako mułzkadowem kwiatem, Cinamonem *FalZioł V 67v*; Może też opłokawfzy płucza wilcze winem cziftem, potym ie vwarzić z liekawfzy na bigos y okorzenieć pieprzem/ Imbierem/ gwoździki/ Izafranem *FalZioł V 76, V 67v*.

Przen [co czym] (1) : Ktoremu [*Skanderbegowi*] poślął [*Amurat*] ná znák wielkości swoiego/ Ludu wielki wor máku nieprzeliczonego. [...] Ná co mu zász odeślął garść pieprzu gorzkiego. Y tym pofelftwem że gárścią pieprzu okorzeni/ Wor máku *CzahTr F3v*.

Formacje współrdzenne cf KORZENIĆ.

Cf [OKORZENIENIE]

LWil (i KŁ)